

изх. № П – 00257/11.08.2009 г.

До Върховен Административен Съд
на Република България

Чрез Административен съд – Кюстендил (КАС)
Адм. дело № 399 /2009 г. по описа на КАС

ЧАСТНА ЖАЛБА

**От: Асоциацията на парковете в България,
представявано от Тома Георгиев Белев,
председател на УС
адрес: ул. Антим I, №17, 1303 София**

СРЕЩУ определение № 547/03.08.2009 г. по адм.
дело № 399 /2009 г. по описа на КАС

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

На основание чл. 229 във връзка с чл.230 от АПК обжалвам и моля да отмените определение № 547/03.08.2009 г. по адм. дело № 399 /2009 г. по описа на Административен съд – Кюстендил (КАС), поради нарушение на материалния закон и необоснованост.

С горепосоченото определение КАС е оставил без разглеждане жалбата ни срещу разрешение за ползване № СТ-05-310 /01.04.2009 г., издадено от Заместник-началника на ДНСК - гр. София относно пътническа седалкова въжена линия (ПСВЛ) от х.Пионерска” до х. Рилски езера, Кабели НН, общ. Сапарева баня и е прекратил производството по адм. дело № 399 / 2009 г. по описа на КАС с аргумент е недопустимост на жалбата поради липса на правен интерес.

Определението е незаконосъобразно:

Сдружението „Асоциация на парковете в България“ е организация в обществена полза, а целите и средствата за постигането ѝ включват развитие и опазване на системата от защитени територии в България и спомагане на устойчивото развитие чрез балансиране на екологичните, социални и икономически интереси. За нас е от изключително значение спазването на законодателството, отнасящо се до опазването на околната среда и защитените територии, а също така и спазването на всички останали нормативни актове в Република България.

Поради липсата на изрично ограничение в ЗУТ, с жалба до КАС сдружението ни обжалва разрешението за ползване № СТ-05-310 /01.04.2009 г., издадено от Заместник-началника на ДНСК - гр. София, относно ПСВЛ от х.Пионерска” до х. Рилски езера, с доводи за незаконосъобразност на обжалвания индивидуален административен акт, касаещи безопасната експлоатация на ПСВЛ от гражданите, злоупотреба с управлението на държавна публична собственост каквато представлява Национален парк „Рила” и увреждането на околната среда и биологичното разнообразие в НП „Рила”.

1. Въпреки общите ограничителни разпоредби на Закона за устройство на територията (ЗУТ) относно ограниченото право на защита на трети лица, считаме, че въпросният индивидуален административен акт подлежи на обжалване на основание разпоредбата на чл. 120, ал. 2 във вр. с чл. 56 от Конституцията.

В случая, като организация в обществена полза и като представители на гражданското общество, ние сме загрижени за безопасността на горепосоченото лифтово съоръжение. Всеки гражданин на Република България може да е посетител в Национален парк „Рила“ и потребител на ПСВЛ. Всеки гражданин има очаквания за качеството на услугата и безопасността при превозване с ПСВЛ. По смисъла на чл. 32 от Закона за техническите изисквания на продуктите, ПСВЛ представлява съоръжение с повишена опасност, и всеки гражданин, който може да е потребител на ПСВЛ и може да бъде засегнат при ползване на ПСВЛ следва да има право на защита пред съдебната власт. **Дефакто, с оспорваното определение КАС е нарушил чл. 6 (2) от КРБ, защото на основание имуществено състояние, собственикът на ПСВЛ има право, а всеки потребител на ПСВЛ няма законово право да обжалва разрешителното за ползване на ПСВЛ.**

Осен това, всеки гражданин има конституционно „право на живот“ и „право на здравословна околна среда“ в съответствие с чл 28 и чл. 55 от КРБ. Тези права на гражданите се явяват форма на нашия правен интерес за защита здравето на гражданите и опазването на околната среда при експлоатацията на ПСВЛ.

Нещо повече, Асоциацията на парковете в България като публична институция е заявила своя правен интерес за гарантиране безопасността на ПСВЛ чрез свой сигнал с изх. № П-00233/09.06.2008 г. до МРРБ относно възникването на свлачищни процеси при изграждането на ПСВЛ и чрез писмо с Изх. № П-00253/11.05.2009 г. до ДАМТН относно незаконосъобразното пускане в експлоатация на ПСВЛ.

2. Атакуваното разрешение за ползване на ПСВЛ в НП „Рила“ се отнася до обект, който частично е разположен в Национален парк "Рила" - защитена територия по смисъла на ЗЗТ и защитена зона от екологичната мрежа Натура 2000 по смисъла на ЗБР. В тази връзка, наша грижа е също спазването на законодателството, отнасящо се до опазването на защитени територии, поради което правен интерес да обжалваме разрешителното за ползване на ПСВЛ черпим и от разпоредбите на чл. 3, ал. 9 от Орхуската Конвенция за достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда залегнали в чл.3, т.11 от ЗООС. Конвенцията е ратифицирана от Република България и се прилага на основание чл.5 ал.4 от Конституцията и чл.5 ал.2 от АПК.

Всъщност, обжалването на разрешителното за ползване на ПСВЛ се явява нашата единствена правна възможност за достъп до съдебен контрол върху законосъобразността на административните процедури, свързани с изграждането и пускането в експлоатация на ПСВЛ. Както се посочва в наше писмо с изх. № П-00244/12.03.2009 г. до МОСВ изграждането на ПСВЛ е разрешено от Община Сапарева баня без действащо Решение за Оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС) и оценка за съвместимост (ОС) с Натура 2000 на ПСВЛ. **Липсата на процедури по ОВОС и ОС, освен че е нарушение на ЗООС и ЗБР, директно лишава гражданското общество от възможност за участие и съответно заявяване на правен интерес при реализирането на инвестиционното предложение ПСВЛ както се изисква по реда на чл. 97 от ЗООС и съгл. Наредбата по чл. 31а (виж т.7) от ЗБР).**

3. Съгл. чл. 8 (1) от ЗЗТ "Рила" е парк с национално значение - изключително държавна собственост, а съгл. конституционно Решение № 11 от 25.09.1997 г. на КС на РБ по конст. д. № 4/97 г. националните паркове имат национална публичноправна значимост и всеобща ползност, поради което всички действия свързани с тяхното използване и управление касаят всеки един гражданин на РБ.

Като сдружение заинтересовано от опазването на защитените ни територии и гарантиране интересите на широката общественост, считаме, че освен ползването на обекта на територията на НП „Рила”, така и административната процедура по одобряването му от публичните институции би могло да засегне гражданските ни права. Разрешителното за ползване е индивидуален административен акт, създаващ за облагодетелстваните лица правото да ползват своя строеж, а за третите лица задължението да го търпят. Когато разрешението за ползване е незаконосъобразно и е резултат на неправомерно управление на държавна собственост, то нарушава пряко правата на третите лица и те са активно легитимирани да искат отмяната му.

Ето защо молим да обсъдите изложените основания и отмените обжалваното определение, като върнете делото на КАС с указание за продължаване на съдопроизводствените действия и разглеждане на жалбата по същество.

С уважение,

/ Тома Белев /

Приложения:

1. Копие от Определение № 547/03.08.2009 г. по адм. дело № 399 /2009 г. на КАС
2. Копие от документ за платена държавна такса
3. Копие от удостоверение за актуално състояние на Асоциацията на парковете в България
4. Копие от изх. №№ П-00233/09.06.2008 г. до МРРБ, П-00253/11.05.2009 г. до ДАМТН и П-00244/12.03.2009 г. до МОСВ.
5. Копие от обжалвания акт и жалбата за ответника